

DAT IS NIET MEER MENSELIJK

Sinds onze hoofdredakteur met de typiste in het zonnige zuiden verbleef, is hij niet meer bij zijn werk. De vorige maal moest hij op zijn vingers getikt worden omdat hij een andere dokter Verhaeghe dan de eigenlijke dokter Verhaeghe in de oude "scholenstraat" had geplaatst.

Nu begint hij al met het bestuur op zijn kop te zetten en hen allerlei bezigheden toe te bedelen waarvoor ze niet aangeduid werden

In de ONMESGHANCK van vorige maand kondigde hij zo maar aan dat het nieuwe bestuurslid: Konfrater Bakker, DE PLATE te vertegenwoordigen heeft in de Kulturele Raad.

Niets is minder waar: het is onze nieuwe sekretaris, konfrater Van Neuville die voor deze post werd aangeduid. Waarvan akte.

En als er nu iemand de chef redakteur wil buiten zwieren, dat hij het niet late voor de moeite en sebietsent zijn plaats komt innemen: hij is welgekomen.

WELKOM IN DE MORRE

Weet ge dat de Vlaamse Vereniging voor Familiekunde, afdeling Oostende een verzameling van om en bij de 60.000 bidprentjes (in het oostends: doëzantjes) bezit?

Niet te verwonderen dat deze vereniging regelmatig bijeenkomt in hun lokaal "de morre", het vroeger dodenhuisje van Oostende.

Bezit U oude bidprentjes, stop ze in de brievenbus van hogervernoemd lokaal, de leden van de V.V.F. zullen er dankbaar om zijn.

HET WAPENSCHILD VAN OOSTENDE

Op vraag van een lid geven we hierna de beschrijving van het wapenschild van onze stad zoals dit in het Koninklijk Besluit van 27 januari 1956 (Belgisch Staatsblad van 14 maart 1956 - blz.:1588) vastge-

steld werd. Dit Koninklijk Besluit machtigde de stad Oostende haar wapen als volgt te wijzigen:

" van goud met een keper van sabel,
" vergezeld van drie sleutels van
" dezelfde kleur, die van het
" schildhoofd naar elkaar toegewend
" die van de schildvoet met de
" sleutelbaard naar links. Het
" schild gestopt met een kroon van
" goud met vijf fleurons en gehou--
" den rechts, door een meerman van
" natuurlijke kleur, houdende in de
" rechterhand een zwaard van zilver
" met gevest van goud, en, links
" door een meermin, eveneens van
" natuurlijke kleur, houdende in de
" linkerhand een spiegel van goud,
" alles geplaatst op golven, met
" het oorlogskruis 1940-1945 met
" palm, het lint hierboven uitgaande
van de schildvoet, over een anker
" van goud, gehecht aan een keten
" van zilver, die geplaatst is on--
" der een net van natuurlijke kleur
" dat rechts over een drietand en
" links over een visschop gaat,
" beide van goud, schuinkruisgewij--
" ze opgesteld, de tanden en het
" blad naar boven gericht.

.....

Na al dat goud en zilver, de schuinkruisgewijze opgestelde Visschop... (geen B), de sleutels met baarden en de meermin van natuurlijke kleur gaan we rap naar de café van de Koo voordat het te laat is. De Raad van Beheer van S.E.O. zou besloten hebben dit gedenkwaardig stuk van onze stad af te breken en zeker niet te vervangen door een andere herberg.

Zeker enkele tientallen jaren te laat, zegt mijn vrouw, want het is daar dat ik aan de gezegende ouderdom van vijf jaar, mijn eerste stuk in mijn voeten dronk: met de klikjes uit te kippen op het terras.... Voor mij dus een geschiedkundig gebouw.

En wie zal zich niet het "kotje" boven de "assenseur" naar de bierkelder herinneren, waar de kleine jongens met een grote kan om schuimend bier kwamen voor de mannen

loopt door...